

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Różańska

Protokolant: Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2020 roku i 26 listopada 2020 roku na rozprawie

sprawy M. B. syna M. i M. z domu O., urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o to, że

w dniu 22 czerwca 2019 roku w O., województwa (...), kierował w ruchu lądowym po ulicy (...), która stanowi drogę publiczną, samochodem marki V. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynoszącym 1,27 mg/l, 1,32 mg/l, 1,30 mg/l i 1,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.,

orzeka:

- oskarżonego M. B. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;
- na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt		
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. B.	W dniu 22 czerwca 2019 roku w O., województwa (...), kierował w ruchu lądowym po ulicy (...), która stanowi drogę publiczną, samochodem marki V. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynoszącym 1,27 mg/l, 1,30 mg/l i 1,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 22 czerwca 2019 roku około godziny 13:00 oskarżony M. B. jechał z dużą prędkością ul. (...) do ul. (...) w O. swoim samochodem marki V. o numerze rejestracyjnym (...). Droga jest nieasfaltowa, szutrowa. Z uwagi na to, że oskarżony jechał bardzo	wyjaśnienia oskarżonego M. B.	28-30, 115	

szybko i niebezpiecznie, zwrócił on tym uwagę mieszkańców tej ulicy, m.in. świadka A. W., E. C. oraz M. S..			
zeznania świadka E. C.	12-13, 115-116		
zeznania świadka M. S.	15-16, 116		
zeznania świadka A. W.	30-32, 113		
Oskarżony M. B. zaparkował samochód na końcu ulicy (...), przy lesie i wysiadł z niego. Następnie podeszli do niego mieszkańcy ul. (...) i zwrócili oskarżonemu uwagę, aby nie jeździł tak szybko i wyrazili swoje niezadowolenie ze sposobu jego jazdy. W międzyczasie dołączył do nich świadek A. W.. M. C. (1) oraz M. C. (2) stali niedaleko zbiorowiska i obserwowali grupe z pewnej odległości.	zeznania świadka A. W.	30-32, 115	
zeznania świadka M. C. (2)	6-7, 114-115		
zeznania świadka M. C. (1)	9-10, 113-114		
Niezadowoleni mieszkańcy ulicy (...) postanowili wezwać policję, natomiast oskarżony wsiadł wtedy do samochodu i odjechał. W kierunku swojego domu skierowali się także świadkowie M. C. (1) oraz M. C. (2).	zeznania świadka A. W.	30-32, 115	

Po upływie około 30 minut jakie upłynęły od rozmowy mieszkańców ulicy (...) z oskarżonym przy lesie M. C. (1) oraz M. C. (2) spotkali idącego ulicą (...) w O. oskarżonego M. B., który w ręce trzymał butelkę alkoholu. Zaczęli z nim rozmawiać i również zwrócili mu uwagę na zbyt niebezpieczną jazdę. Podczas rozmowy podjechał wezwany wcześniej przez mieszkańców ulicy (...) patrol policji.			
zeznania świadka M. C. (2)	6-7, 114-115		
zeznania świadka M. C. (1)	9-10, 113-114		
Funkcjonariusze zabrali oskarżonemu M. B. butelkę alkoholu i przebadali go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wskazały kolejno wyniki: I - godz. 13:53 1,27 mg/l; II - godz. 14:01 1,32 mg/l; III - godz. 14:31 1,30 mg/l oraz IV - godz. 14:57 1,27 mg/l.	zeznania świadka M. C. (2)	6-7, 114-115	
zeznania świadka M. C. (1)	9-10, 113-114		
protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego M. B.	2		
świadcstwo wzorcowania	3		
opinia biegłej A. S. wraz z ustną opinią uzupełniającą	63-17, 130/2		

Oskarżony M. B. urodził się (...) w W.. Posiada on wykształcenie średnie i w chwili obecnej pozostaje osobą bezrobotną, utrzymującą się z prac dorywczych z czego osiąga miesięcznie około 500 zł. Ma żonę i dwójkę dzieci. Nie był dotychczas karany, ani nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo.	wyjaśnienia oskarżonego M. B.	28-30, 115	
karta karna	50, 118-119		
status osoby w ruchu drogowym	19-23		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. B.	W dniu 22 czerwca 2019 roku w O., województwa (...), kierował w ruchu lądowym po ulicy (...), która stanowi drogę publiczną, samochodem marki V. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynoszącym 1,27 mg/l, 1,30 mg/l i 1,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Prowadzenie samochodu w dniu 22 czerwca 2019 roku przez oskarżonego M. B. w stanie nietrzeźwości.	opinia biegłej A. S. wraz z ustną opinią uzupełniającą	63-17, 130/2	
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego M. B.	W ocenie Sądu w sprawie brak było jednoznacznych dowodów, które pozwoliłyby na podważenie wersji przedstawionej przez oskarżonego. Przed wszystkim mieszkańcy uczestniczący w pierwszym etapie wydarzeń z dnia 22 czerwca 2019 roku (tj. do momentu odjazdu oskarżonego z ul. (...)) nie potrafili w sposób jednoznaczny wskazać po czym poznali, że oskarżony pozostawał pod wpływem alkoholu, o czym szerzej poniżej. Biegła z zakresu toksykologii nie wykluczyła, że oskarżony w chwili prowadzenia samochodu był trzeźwy. Analiza przeprowadzona przez biegłą wskazuje, że oskarżony w stan nietrzeźwości mógł się	

		<p>wprawić między jazdą samochodem a badaniem na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Tym samym z uwagi na to, że w sprawie brak było materiału dowodowego mogącego podważyć wersję zaprezentowaną przez oskarżonego, a także przy jego konsekwentnym nieprzyznawaniu się do zarzucanego mu czynu Sąd uznał wyjaśnienia za wiarygodne.</p>	
<p>zeznania świadka M. C. (2)</p>	<p>W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują w całości na uwzględnienie. Przede wszystkim świadek wprost wskazał, że jedynie wie ze słyszenia o sposobie jazdy oskarżonego po ul. (...) w dniu 22 czerwca 2019 roku, sam tego faktu nie widział i to od innych wiedział, że oskarżony w czasie prowadzenia samochodu miał być pijany. Depozycje tego świadka były istotne zwłaszcza w tej części, w której wskazywał na upływ czasu jaki minął pomiędzy prowadzeniem samochodu przez oskarżonego a spotykaniem go na ul. (...), gdzie już szedł pieszo. Okoliczność ta była niezwykle istotna dla biegłej z zakresu toksykologii, albowiem na tej podstawie obliczała, czy oskarżony w chwili prowadzenia samochodu już był po spożyciu alkoholu czy też mogło</p>		

	<p>dojść do tego później, jak wskazywał to oskarżony. W ocenie Sądu świadek spontanicznie, rzeczowo i konsekwentnie relacjonował przebieg zdarzeń z dnia 22 czerwca 2019 roku, a brak było okoliczności, które podważałyby wiarygodność złożonych przez niego deponycji.</p>	
zeznania świadka M. C. (1)	<p>T. Sąd ocenił zeznania świadka M. C. (1). Dodatkowo na rozprawie w dniu 10 września 2020 roku (k. 114) świadek naprowadził, iż w momencie kiedy spotkał oskarżonego na ulicy (...) w O. ten miał w ręku butelkę alkoholu. Okoliczność ta może potwierdzać relację zaprezentowaną przez oskarżonego, iż alkohol spożył po pozostawieniu samochodu w domu. Zdaniem Sądu nie było podstaw do kwestionowania deponycji tego świadka. Zeznania są jasne, konsekwentne i rzeczowe.</p>	
zeznania świadka E. C.	<p>W ocenie Sądu brak było podstaw także do kwestionowania wiarygodności deponycji złożonych przez świadka. Przede wszystkim deponycje te były istotne co do ustaleń faktycznych dotyczących prowadzenia przez oskarżonego samochodu ul. (...) w O.. Istotnie świadek zeznała także, że oskarżony prowadząc</p>	

samochód znajdował się pod wpływem alkoholu, jednakże brak było w sprawie materiału dowodowego mogącego potwierdzić tę okoliczność. Zauważyć należy, że nie podważało do jednocześnie prawdziwości zeznań tego świadka, albowiem zeznawała ona odnośnie swoich obserwacji i odczuć (na prowadzenie samochodu przez oskarżonego pod wpływem alkoholu miałyby wskazywać technika jazdy, tj. szybka jazda). Istotnie okoliczności te mogły wskazywać tak na stan nietrzeźwości oskarżonego, jak i tego, że pozostając trzeźwym stosował nieprawidłową technikę jazdy. Nadto nawet przyjmując obserwacje świadka za niepodważalne trudno ustalić, przy takiej opinii biegłej i wyjaśnieniach oskarżonego o spożywaniu alkoholu po tym jak odstawił samochód, jakie było stężenie alkoholu i czy przekraczało wartości konieczne do przypisania przestępstwa.

W ocenie Sądu przedstawianie własnych spostrzeżeń nie mogło podważać wiarygodności tego świadka. W tym stanie rzeczy zostały one uznane za wiarygodne i stanowiły podstawę

	ustaleń faktycznych sprawy.	
zeznania świadka M. S.		
zeznania świadka A. W.	<p>Zeznania tego świadka zostały przez Sąd wzięte pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy odnośnie okoliczności do chwili odjazdu oskarżonego z ul. (...) przy lesie, do domu. Świadek wskazał, że jest pewny, że oskarżony był nietrzeźwy w momencie prowadzenia samochodu, jednak wskazanie odnośnie stanu nietrzeźwości oskarżonego (co do stężenia we krwi) ostatecznie okazały się sugestią, którą usłyszał na policji. Świadek zeznał, że nie widział aby oskarżony się zataczał, ani nie widział u niego butelki z alkoholem, jak i nie czuł woni alkoholu od niego. Okoliczności te wskazują o wiarygodności świadka, albowiem nie konfabulował i nie dopowiadał okoliczności, których nie był pewien. Co do stanu nietrzeźwości oskarżonego w chwili prowadzenia przez niego samochodu były to jedynie własne postrzeżenia świadka i wyciągnięte wnioski, które uznawał za pewne, ale nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, ale jednocześnie nie zostały wykluczone. Okoliczności te pozwalały na obdarzenie</p>	

	walorem prawdziwości tych depozycji.	
opinia biegłej A. S. wraz z ustną opinią uzupełniającą	<p>Sąd w całości uznał za wiarygodną opinię sporządzoną przez biegłą z zakresu toksykologii wraz z ustną opinią uzupełniającą. Opinia jest jasna, spójna i logiczna. Biegła na rozprawie w dniu 26 listopada 2020 roku podtrzymała jej wnioski i logicznie wyjaśniła wszelkie istniejące wątpliwości. Okoliczności przedstawione przez biegłą stanowiły istotny element ustalania stanu faktycznego sprawy. Przede wszystkim co istotne w przedmiotowej sprawie biegła, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, nie była w stanie w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości wskazać czy oskarżony w chwili prowadzenia samochodu był już w stanie nietrzeźwości, czy też w ten stan wprawił się w ciągu dalszych 30 minut jaki minął od czasu jego odjazdu z ulicy (...). Biegła przeanalizowała różne warianty możliwego przebiegu zdarzeń i żaden z nich nie pozwolił na wykluczenie wersji zaprezentowanej przez oskarżonego. Zdaniem Sądu opinia jako rzetelna i oparta na szerokiej wiedzy biegłej została w całości obdarzona walorem prawdziwości.</p>	

<p>protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego M. B.</p>	<p>Dokument został sporządzony w przepisanej przez prawo formie, przez osobę uprawnioną do tego. Jego moc dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu, jak i nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania.</p>	
<p>świadcstwo wzorcowania</p>	<p>Dokument został sporządzony w przepisanej przez prawo formie, przez osobę uprawnioną do tego. Jego moc dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu, jak i nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania. Dokument wskazywał, że sprzęt, którym badano oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu jest sprawny, a wskazywane przez nie wyniki są wiarygodne i miarodajne.</p>	
<p>status osoby w ruchu drogowym</p>	<p>Dokument został sporządzony w przepisanej przez prawo formie, przez osobę uprawnioną do tego. Jego moc dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu, jak i nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania.</p>	
<p>karta karna</p>	<p>Dokument został sporządzony w przepisanej przez prawo</p>	

	formie, przez osobę uprawnioną do tego. Jego moc dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu, jak i nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	1	M. B.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
W realiach niniejszej sprawy doszło do sytuacji, w której materiał dowodowy, zgromadzony wszechstronnie, przy wyczerpaniu wszelkich dostępnych źródeł, oceniony zgodnie z wymogami art. 7 k.p.k. i poczynione w oparciu o niego ustalenia faktyczne zgodnie z dyspozycją art. 410 k.p.k., nie pozwoliły na przypisanie M. B. z wymaganą			

w prawie karnym stanowczością realizacji znamion przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Oskarżony kategorycznie i stanowczo zaprzeczał, aby w dniu 22 czerwca 2019 roku ok. godziny 13:00 prowadził swój samochód po ul. (...) w O. w stanie nietrzeźwości.

Ponadto przesłuchani w sprawie świadkowie w osobach mieszkańców ulicy (...), którzy tego dnia – bezpośrednio po prowadzeniu przez oskarżonego samochodu, tj. do momentu jego odjazdu z ul. (...) – nie wskazywali na konkretne i jednoznaczne oznaki tego, że oskarżony pozostawał pod wpływem alkoholu. Przede wszystkim nie wskazywali, aby czuli od niego woń alkoholu, aby się zataczał, czy miał tzw. bełkotliwą mowę.

Oczywiście Sąd miał na uwadze, że świadkowie wskazywali swoje bezpośrednie spostrzeżenia i opinie, a ponadto zeznania tych świadków stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, jednakże brak jednoznacznych wskazań świadczących o stanie nietrzeźwości oskarżonego, co przy jednoczesnym braku innego materiału dowodowego spowodowało, że nie

można było tych depozycji przeciwstawić wyjaśnieniom oskarżonego i aby mogły one stanowić jedyną przesłankę przypisania odpowiedzialności karnej za popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Biegła z zakresu toksykologii – A. S. nie była w stanie, na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wskazać, czy w chwili prowadzenia samochodu oskarżony był w stanie nietrzeźwości czy też w ten stan wprowadził się już po odstawieniu samochodu do domu (jak wyjaśniał oskarżony). Biegła jednocześnie rzeczowo i logicznie wytłumaczyła z jakich powodów okoliczności tej nie da się w sposób jednoznaczny ustalić.

Zasada in dubio pro reo nie oznacza obowiązku wyboru przez sąd najkorzystniejszej dla oskarżonego wersji, lecz zakaz czynienia niekorzystnych domniemań w sytuacji, gdy stan dowodów nie pozwala na ustalenie faktów. Sąd wydając wyrok w tej sprawie kierował się zasadną wyrażoną w art. 5 § 2 kpk.

W realiach niniejszej sprawy warto też przywołać inne

postanowienie Sądu Najwyższego zgodnie, z którym „Wątpliwości, o jakich mowa w przepisie art. 5 § 2 k.p.k., odnoszą się do zagadnień związanych z ustaleniami faktycznymi, a więc do sytuacji, gdy z zebranego materiału dowodowego wynikają różne wersje, a żadnej z nich nie daje się wyeliminować drogą dostępnej weryfikacji.” (postanowienie SN z dnia 13.01.2004r. sygn. akt V KK 170/03 LEX nr 109496).

Powyższe rozważania i całokształt materiału dowodowego doprowadziły Sąd do przekonania, że w omawianej sprawie brak jest dowodów, w oparciu o które możliwe było ustalenie, że oskarżony M. B. w dniu 22 czerwca 2019 roku dokonał zarzucanego mu czynu.

Taki stan rzeczy wyłączył możliwość ukarania oskarżonego i wymagał na podstawie art. 414 §1 k.p.k. wydania przez Sąd wyroku uniewinniającego.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności
-----------	--------------------------------	------------------------------	-------------------------

		do przypisanego czynu	
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	O kosztach procesu, wobec uniewinnienia oskarżonego M. B., Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. i zgodnie z tym przepisem kosztami procesu obciążony został Skarb Państwa.		
7. Podpis			